

NYE BØKER

Dagen 25.3.39

Oxfordgruppens tanker i bibelens lys.

Domprost Henry Ussing: Oxfordgruppens sannhet i bibelens lys.

I en stor artikkel behandler den kjente teolog og misjonshistoriker dette emne i det svenske tidskrift »Nytt liv«. Noen hovedpunkter skal her ganske kort gjengis.

Først: Er gruppebevegelsen fra Gud eller ikke?

Prøvestenen er: av dens frukter skal I kjenne dem.

Svaret er da: sjelden har man her i Danmark truffet mennesker, hvis opptreden, vesen, sinn og ord mer var lyst av sannhet, renhet og kjærlighet. Og tilslutningen viser at de har møtt den religiøse uro som spores ute i verden, til og med i kretser som før har vært aldeles umulige å nå. Og om oxfordførelsen kan det ord virkelig anvendes som står der om den første menighet: Og Herren øket menigheten dag for dag med dem som lot sig frelse. Og det ikke bare med slike som var langt borte, men også med sønner og døtre til troende foreldre, slike som var kommet langt bort fra sin barnetro.

Det neste spørsmål er: hvordan er det med forkynnelsen av evangeliet og dets kjerne? Om lederne sier at de er helt enige i dette — at vi alle er syndere og frelses alene av uforskyldt nåde i Jesus Kristus, kommer så dette klart frem i forkynnelsen? og i oxfordbøkene?

Hertil er å si at vidnesbyrdene og bøkene er mestendels person-

lige meddelelser om vedkommendes møte med »Oxford« og sikter på å vekke tilhørernes og lesernes oppmerksomhet og interesse. Men det ligger en hemmelighet bakom. Og den blottes gjerne først under personlig samtale som sikter på livsforvandling, omvendelse — og da heller ikke straks, ikke før vedkommende er moden for det dypere evangelium.

Men endelig: er det da tillatt å vente med å dølge dette det viktigste?

Ja, det gjorde Jesus. På et visst tidspunkt gikk han over til alene å »tale i lignelser«. For sa han: »Hine er det ikke gitt å lære Gudsrikets hemmeligheter å kjenne«. (Matt. 13, 11, 1—3). Han merket hvorledes det jordbundne folk mistydet hans budskap. Enn ikke hans disipler forstod ennu ordet om korset. »Oxford« taler gjerne til »hedninger« som ikke forstår »Kanaans sprog« eller er blitt sløve for den almindelige forkynnelse. Og hensikten med den nye forkynnelse er å vekke slike mennesker til å spørre og søke etter svaret, innen man gir dem evangeliets svar.

Når nu i store kretser dette spørsmål er dødt, har de tidligere vekkesbevegelser ikke kunnet nå og gripe den slags mennesker. Og Oxfords innstilling er: vår tid er jordbunden og realistisk og våkner derfor alene op gjennom ytre påtagelig vir-

kelighet — ved likefremme vidnesbyrd om hvor lykkelig og innholdsrikt livet kan bli under en hel livsforvandling.

Derav forklares alle de personlige vidnesbyrd i gruppen om livets små og store vanskeligheter — småsaker kanskje, men slikt som gnager på livslykkens rot. Avlegges disse vidnesbyrd med tilføilatelig barnlig sannferdighet, skal det ikke bli vanskelig å få knyttet den personlige kontakt. Og samtalen på tomannshånd kan begynne, samdelingen. Og dermed begynner igrunnen først det egentlige arbeide — under et »husparti«. Og dets mål er å føre menneskene til Gud. Og veien er: se **din synd som den egentlige årsak til din lidelse** — din synd mot Gud, den kjærlighetens Gud som gir den angrende synder full forlatelse gjennom Jesus Kristus som bar all verdens synd. Her er korset — det ord som ikke skal tales om for tidlig i sjelesorgen.

Noen vil kanskje forundres over denne fremstilling og spørre: hvorav vet du det så sikkert? Jo, fra manges erfaring, deres som ikke har nøiet sig med å overvære noen møter eller tittet litt i deres bøker, men som har gått med sine spørsmål til gruppens medlemmer og fått virkelig hjelp for sin sjel.

Men siden: ogsv fra lederne har jeg svaret, dem som nødig offentlig innlater sig i noen diskusjon som lett fører bort i teoretiseringen istedet til målet: sjeles frelse, men som gjerne personlig gjør rede for gruppens grunntanker.

Vi møter i Oxfordgruppen et kristelig, sedelig, dypt og inn-trengende arbeide for Guds rike, utført på et særskilt område, hvor vår tid er kjørt fast, med en tro på Guds Ånd og ord, en kjærlighet til sjelene, en offer-vilje og åndelig kraft som vår tids kristenhet har særlig behov for.

F. K.

Urd

Nervøsitet og synd. 25. 3. 39

A. Bj. treffer sømmen på hodet, når hun nevner at Oxford-folk kaller det synd at hun ikke vil bekjenne i metodiske former.

Hennes innlegg i «Urd» forekommer mig bekjennelse god nok. Hennes instinkt er helt riktig, når hun nevner «ledelsen». Det er ved dens hjelp at Oxford-folk utøver et uhyggelig trykk på nervøse mennesker.

Folk som mener å gå Guds ærend får en mektig slagkraft, til godt, men dessverre også til ondt, fordi verden er relativ.

Nyomvendte er alltid sterke i troen. Især på egen evne. Det hender at de løper løpsk. Det er en trøst for andre, og det er en ubetinget undskyldning for de ofte meget farlige barne-sykdommer Oxford-bevegelsen har hatt.

Buchmans metodisme har utvilsomt livets rett, som Wesleys har hatt det.

Men enhver fastspikret ideologi er alltid i alle forhold et tveegget sverd.

Jeg kan forsikre Oxford-folk om, at syke mennesker har følt sig like brutalt forfulgt av Oxford-bevegelsens ideologi, efter min mening med rette, som jødene føler nazismens. De blir sykere.

Overlæge Schou skrev i sin tid en artikkel i «For Kirke og Kultur», og advarte mot Oxford-bevegelsens sykdomsvekkende egenskaper.

Min erfaring er slik, at jeg kan underskrive det alt. Guds ledelse er for mig en like sikker realitet som at to og to er fire.

Jeg tror i øieblikket ikke at noe vil kunne frata mig den tro.

Men — når står vi under Guds ledelse?

Neppe hver dag i alle forhold. Jeg har gjort det i en del situasjoner, hvor mitt arbeide er lykkes vidunderlig. Og jeg anser det for mitt livs høidepunkter.

Men jeg vandrer oftest i dalene. Jeg følger såvisst ikke ledeisen alltid.

For mig er der en liten kontrollprøve når det gjelder andre mennesker.

Hvis jeg kritiserer i noen grad noen eller noe jeg har tenkt å hjelpe, er det ikke Guds vei jeg går. Så meget vet jeg.

Klarsyn og kritikk har intet med hverandre å gjøre. Jeg vet at med kritikk gjør jeg alltid ugagn og bare ugagn.

Menneskelig lidelse burde være en hellig ting vi ikke rørte med urene hender. Fins der verre lidelser enn de nervøse? Jeg vet det ikke, men jeg er tilbøielig til å tvile på det.

Akkurat der tror helt ukyndige mennesker at de kan og skal ha lov å slippe løs sin reformtrang.

Enn om vi slapp å høre om mindreverdigthetskomplekser fra landets prekestoler! Det vilde være barmhjertig. Det nevnes iblanüt i forbindelse med ydmykhet. Jeg mener vi skal være ydmyke overfor Gud.

Jeg synes Oxford-bevegelsen forlanger en ydmykhet overfor mennesker som er farlig, fordi den kan lage virkelige mindreverdigthetskomplekser av verdens største og farligste lidelser.

H. G.

Oxfordfolke- nes reise til Amerika.

Tidens Tegn — 27. 3. 39

Flere hundre mennesker
møtt frem ved „Stavanger-
fjord“'s avgang.

Det var møtt frem flere hundre norske Oxford-folk ved „Stavangerfjord“'s avgang til New York lørdag for å ta farvel med de ca. 40 nordiske Oxford-folk, som sammen med deltagere fra England, Frankrike, Nederland, Sveits og Tyskland skal til Amerika for å delta i en stor kampanje for moralsk oprustning. Det nordiske team består av 12 norske, 11 danske, 5 finner og 12 svenske. Der er bl. a. arbeidere, forretningsfolk, sportsfolk og journalister, vesentlig unge kvinner og menn. I New York blir de mottatt av dr. Frank Buchman og det amerikanske team, og så begynner ferden til store deler av Amerika. De nordiske deltagere skal særlig besøke de statene hvor det bor skandinavere. Reisen kommer antagelig til å vare i 3 måneder.

Oxfordgruppens delegasjon samles i Oslo.

Morgenblad
24. 3. 39

En større delegasjon av Oxfordfolk reiser som før fortalt imorgen med «Stavangerfjord» over til Amerika for å begynne en Oxfordkampanje ved amerikanske høiskoler og universiteter og andre ledende institusjoner. De 11 deltagere fra Sverige, 12 fra Danmark, 5 fra Finnland og 12 fra Norge samles i Oslo idag. De norske deltagere er cand. oecon. Vedege, stud. med. Wollert Krohn, lektor Yngvar Vold, ingeniør Holm-Hansen, overrettssakfører Johnson, fru Birte Johnson, fru Molle Lauritsen, fru Sigrid Olsen, frk. Inger Bugge, frk. Alfsen, frk. Paulsen, frk. Lund.

Andre land som deltar er England, Tyskland, Frankrike, Nederland m. fl.